

Konferenca: Spolno zlorabljanje otrok ne sme ostati tabu!

Hvaležna sem, da lahko prispevam za Evropski dan za zaščito otrok pred spolnim izkoriščanjem in spolno zlorabo, ki se obeležuje 18. novembra. Zahvaljujem se Združenju proti spolnemu zlorabljanju ter Stalnemu predstavništvu Republike Slovenije pri Svetu Evrope za ta pomemben mejnik z določitvijo dneva za zaščito spolno zlorabljenih otrok, da končno presežemo tabuje in iskreno spregovorimo o spolnih zlorabah in spolnih izkoriščanjih otrok v naši družbi.

Svetovna zdravstvena organizacija opozarja, da so spolne zlorabe otrok zelo pereča tema, saj raziskave kažejo, da je vsaka četrta deklica in vsak šesti deček žrtev spolne zlorabe v otroštvu. Po svetu in v Sloveniji vsak peti otrok, prav zdaj ko o tem govorimo, doživlja spolno zlorabo s strani ljudi, ob katerih živi ali jih dnevno srečuje. To so šokantni, a žal, še kako resnični podatki in težko si je predstavljati, da se v tako razviti družbi, v na videz običajnih družinah dogajajo zločini spolnega izkoriščanja in spolnega zlorabljanja, ki jih ne bi smel trpeti noben otrok na tem svetu. Zato smo danes tukaj, da spregovorimo in si nehamo zatiskati oči, pred tako množičnim pojavom, kot je spolno izkoriščanje otrok. Kot družba smo odgovorni za naše otroke. To je nedopustno in se mora končati.

V Ženski svetovalnici delamo z odraslimi žrtvami spolnega nasilja, ki nam zaupajo boleče podrobnosti spolnih zlorab in spolnih izkoriščanj, ki so jih doživljale s strani očetov, dedkov, stricev, sosedov, duhovnikov, učiteljev, bratov, pa tudi s strani mam, tet in babic. Povedo, da so spolno zlorabo preživljale leta in da ni bilo nikomur mar za njihovo trpljenje in neizmerne bolečine, ki so jih ob tem doživljanje, vsak dan. Da so lahko preživele v teh nemogočih razmerah, so se morale dobesedno razklati na dvoje, na del, ki je čutil vso telesno in čustveno bolečino ponavljajoče se spolne zlorabe ter del, ki je moral delovati v zunanjem svetu, v vrtcu, šoli, kasneje v službi in partnerstvu. Žrtve spolnega nasilja izgubijo vso zaupanje vase, zaupanje v druge ljudi in v svet, kar razsuje njihovo osebnost.

Spolna zloraba je odnosna travma, saj so ravno ljudje, ki jih otroci poznajo in jim zaupajo tisti, ki jih zlorablja. To je najhujša možna oblika travme, saj otroku bolečino in trpljenje povzroča nekdo, ki ga ima otrok rad in to ima hude vse življenjske posledice. V imenu ljubezni se otroke zapušča, tepe in spolno zlorablja. S sporočili: « To delam, ker te imam rad! ali »Mene je bolj bolelo kot tebe, ko sem te tepel!« se otroci nehote zavežejo lojalnosti z napadalci. Ko odrastejo napadalce zamenjajo druge zlorablajoče osebe in da bi to žrtve lahko zdržale, zlorablja alkohol, hrano in spolnost, kar s časoma privede do nove težave, bolezni zasvojenosti.

Danes sem glas otrok, na tisoče otrok v Sloveniji ter na milijone otrok po svetu, ki prav ta trenutek občutijo vso grozo zločina spolnih zlorab in izkoriščanj na svoji koži, z vso težo. Zlorabljanje traja ure, dneve, leta, desetletja, pri čemer nihče ne opazi, nihče ne vpraša, nihče ne ubesedi, nihče ne obsodi, nihče ne zaščiti. Vsi se delajo, da je vse v najlepšem redu. In

kakšno sporočilo dobijo otroci? Sporočilo, da njihovo otroško življenje ne pomeni nič, da se na druge ljudi ne morejo zanesti, da je svet nevaren prostor, poln sprenevedanje in laži. Vsak peti otrok je žrtev grozodejstev spolnih zlorab in spolnih izkoriščanj. Vsak peti otrok hodi tukaj med nami zlorabljen, ponižan, razvrednoten, razosebljen, kot predmet, ki ga močnejši zlorabi in zavrže. Vsak peti otrok sedi v vrtcu bled, odklopljen, sam v svoji neizmerni stiski. Vsak peti otrok sedi v šoli in prenaša mučne poglede učiteljev in sošolcev, ki sporočajo, da je neumen, neprilagojen, nedružaben. Pa vprašam: kakšna družba smo, da dovoljujemo, da se to dogaja našim otokom? Kakšna družba smo, da gledamo stran? Kakšna družba smo, da dovoljujemo, da otroci trpijo spolne zlorabe pred našimi očmi? Kakšna družba smo, da postavljamo pravice napadalcev pred pravice otrok? Kakšna družba smo, da izjavljamo, da ni dovolj dokazov in legalno otroke pošiljamo nazaj v roke napadalcev?

Dokler je tako v naši družbi ni varno biti otrok, ni varno biti majhen, ranljiv in odvisen.

Tanja Šket iz Ženske svetovalnice